

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Niedzieli,
pt.:

**„ROLA NAUCZYCIELA - WYKŁADOWCY W KSZTAŁCENIU PRAKTYCZNYM
Z ZAKRESU MEDYCYNY ESTETYCZNEJ”,**

przygotowanej pod kierunkiem naukowym dr hab. Barbary Nowak, prof. UKEN,
w Wydziale Pedagogiki i Psychologii, Kierunek: Pedagogika, Kraków 2025.

Recenzja przygotowana przez ks. prof. dra hab. Kazimierza Pierzchałę, Katolicki
Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Wydział Nauk Społecznych i Technicznych, Instytut
Pedagogiki, Katedra Pedagogiki Chrześcijańskiej i Biografistyki Pedagogicznej, Aleje
Racławickie 14, 20-950 Lublin, <https://orcid.org/0000-0001-9972-943X>, Lublin 2026.

W oparciu o uchwałę Rady Dyscypliny Pedagogika Uniwersytetu Komisji Edukacji
Narodowej w Krakowie wyznaczającej recenzentów rozprawy doktorskiej w postępowaniu
w sprawie nadania **mgr Katarzynie Niedzieli** stopnia doktora w dziedzinie
nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, zlecającej przygotowanie recenzji rozprawy
doktorskiej przedstawiam co następuje:

Zgodnie z treścią art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym
i nauce* (Dz. U. 2018 poz. 1668, t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871, 1897, z 2025 r. poz. 619,
620, 621, 622, 1162) rozprawa doktorska powinna prezentować ogólną wiedzę teoretyczną
kandydata oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej, a jej
przedmiotem winno być oryginalne rozwiązanie problemu naukowego. Przedłożona do
recenzji praca doktorska zostanie oceniona zgodnie z treścią wskazanego artykułu.

Dobry tekst naukowy to tekst precyzyjny, logiczny i klarowny, oparty na
solidnych badaniach, z jasno zdefiniowaną strukturą (streszczenie, wstęp, metoda,
wyniki, wnioski, bibliografia), używający specjalistycznej terminologii i unikający
emocji, aby efektywnie komunikować wiedzę w obrębie danej dziedziny. Kluczowe są
aktualność tematu, rzetelny przegląd literatury, solidna metodologia i merytoryczna
głębina, a długość zależy od rodzaju publikacji.

Dla oceny pracy doktorskiej istotna jest odpowiedź na pytania: *czy podjęto w niej
konkretny problem badawczy, czy został on jasno określony, czy nakreślono czytelne cele
jakie dana praca sobie stawia, czy układ problematyki pracy jest adekwatny do podjętego
problemu i nakreślonych celów, czy – wreszcie została udzielona odpowiedź na główne*

pytanie/a badacza? Czy przyjęte zostały adekwatne do postawionego problemu badawczego metody badań? Jak je zastosowano? Nadto jawi się pytanie o wartość dysertacji dla współczesnej refleksji naukowej.

Ocena rozkładu pracy doktorskiej, w tym informacje o jej poszczególnych częściach składowych

Recenzowana praca w swojej strukturze obejmuje klasyczny układ analizy naukowej, jest dobrze zorganizowana, posiada standardową, logiczną budowę typową dla badań naukowych, z podziałem na 4. części: **Wstęp, Część teoretyczną i Empiryczną** i na końcu **Zakończenie**.

Wstęp w pracy doktorskiej powinien zawierać: jasne określenie tematu i problemu badawczego, uzasadnienie jego istotności (dlaczego jest ważny i nowatorski), **cel pracy** oraz **hipotezy/pytania badawcze**. Musi również przedstawić **stan badań (literatury), metodologię, zakres oraz zarysować strukturę i zawartość poszczególnych rozdziałów**. Kilku elementów w recenzowanej pracy brak, w tym: jasnego określenia tematu i problemu badawczego oraz uzasadnienia jego istotności (*dlaczego jest ważny i nowatorski?*).

Układ oraz konstrukcja pracy doktorskiej jest zgodna z przyjętymi w tym obszarze schematami wynikającymi z metodologii przyjętej w ramach badań prowadzonych w obszarze nauk społecznych.

Struktura pracy obejmuje osiem rozdziałów, interdyscyplinarnych rozważań naukowych na 357 ponumerowanych stronach.

W pierwszym rozdziale pt.: „PEDAGOGICZNE I SPOŁECZNE UWARUNKOWANIA MEDYCyny ESTETYCZNEJ” Kandydatka przedstawiła ewolucję i trendy w dziedzinie medycyny estetycznej, wpływ nowoczesnych technologii na edukację oraz aspekty bezpieczeństwa i etyki w praktyce w medycynie estetycznej.

Drugi rozdział pt.: „ROLA I ZNACZENIE SZKOLEŃ PRAKTYCZNYCH W PRZYGOTOWANIU NAUCZYCIELA – WYKŁADOWCY Z ZAKRESU MEDYCyny ESTETYCZNEJ” – koncentruje się na roli szkoleń praktycznych, metodologii i narzędziach oceny efektywności szkoleń w obszarze medycyny estetycznej oraz adaptacji programów szkoleń w relacji do dynamicznie zmieniających się potrzeb praktyki.

Trzeci rozdział pt.: „*TWARDE I MIĘKKIE KOMPETENCJE NAUCZYCIELI – WYKŁADOWCÓW MEDYCYNY ESTETYCZNEJ*” opisuje wymagane kwalifikacje i doświadczenie pedagogiczne, a także problem doskonalenia zawodowego nauczycieli - wykładowców w kontekście nowoczesnych trendów medycznych oraz rolę nauczyciela-wykładowcy jako mentora i lidera w kształceniu praktycznym.

W czwartym rozdziale pracy pt.: „*WYMAGANIA KLASYFIKACYJNE NAUCZYCIELI - WYKŁADOWCÓW MEDYCYNY ESTETYCZNEJ*” Kandydatka analizuje koncepcje i modele klasyfikacji w kontekście specjalizacji, rolę klasyfikacji w procesie oceny osiągnięć uczestników oraz uwarunkowania prawne i etyczne klasyfikacji w szkoleniach medycznych..

W rozdziale piątym pt.: „*PERSPEKTYWY PRACY NAUCZYCIELA - WYKŁADOWCY MEDYCYNY ESTETYCZNEJ*” Kandydatka analizuje zmiany w społecznym postrzeganiu medycyny estetycznej, przedstawia nowe kierunki rozwoju medycyny estetycznej oraz potrzebę podniesienia jakości pracy nauczyciela - wykładowcy medycyny estetycznej. Przedstawione zostały również rekomendacje dotyczące przyszłych kierunków badań i praktyk dydaktycznych.

W rozdziale szóstym dysertacji pt.: „*METODOLOGIA BADAŃ WŁASNYCH*” Kandydatka opisuje zastosowane metody (ogólne podejście), techniki (sposób zbierania danych) i narzędzia, a także co zostało zbadane (przedmiot, cel) i na jakiej grupie, uzasadniając każdy wybór dla zapewnienia wiarygodności wyników. Rozdział ten dostarczy szczegółowych informacji na temat założeń i metodologii, które były kluczowe dla realizacji badań.

Rozdział siódmy dysertacji pt.: „*METODOLOGIA ANALITYCZNA: WNIOSKI NA PODSTAWIE KWERENDY LITERATURY DOTYCZĄCEJ ROLI NAUCZYCIELA – WYKŁADOWCY W NAUCZANIU MEDYCYNY ESTETYCZNEJ*” wskazuje wnioski na podstawie kwerendy wybranej literatury dotyczącej roli nauczyciela-wykładowcy w nauczaniu medycyny estetycznej. Przegląd literatury obejmuje kluczowe badania i publikacje, które stanowią podstawę teoretyczną dla dalszych analiz. Omówione zostały kompetencje pedagoga w kształceniu praktycznym oraz wpływ metod dydaktycznych na proces nauczania. Analiza oczekiwań studentów oraz wyzwań, z jakimi wykładowcy się spotykają, co pozwoliło Kandydatce na lepsze zrozumienie dynamiki procesu edukacyjnego.

Przedstawione zostały także wnioski dotyczące wpływu technologii na rolę nauczyciela-wykładowcy oraz ocena systemu kształcenia w medycynie estetycznej.

Wydaje się, iż rozdział ten powinien być na miejscu rozdziału szóstego. Kwerenda literatury powinna być przeprowadzona przed rozpoczęciem metodologii badań własnych, ponieważ pozwala zdefiniować stan wiedzy, zidentyfikować luki badawcze, osadzić temat w teorii i dobrać odpowiednie narzędzia, co stanowi fundament dla sensownych problemów i hipotez badawczych, które następnie weryfikuje się w badaniach. Bez solidnego przeglądu teorii trudno jest sformułować oryginalne i wartościowe pytania badawcze, a metodologia może być przypadkowa lub nieadekwatna do celu pracy.

Kolejnym ósmym rozdziałem jest „ZASTOSOWANIE WYBRANYCH METOD JAKOŚCIOWYCH W ANALIZIE KSZTAŁCENIA MEDYCYN Y ESTETYCZNEJ” to rozdział badań własnych. Kandydatka skupia się na zastosowaniu wybranych metod jakościowych w analizie kształcenia medycyny estetycznej, takich jak metoda studium przypadku oraz analiza porównawcza. Wykazuje Ona w badaniu wcześniej omówiony cel i zakres badań oraz sposób ich przeprowadzenia. Wyniki analizy przypadku i analizy porównawczej różnych modeli kształcenia oraz prognozowanie przyszłych trendów zostały przez Kandydatkę szczegółowo przedstawione. Wnioski z tych analiz zdaniem Kandydatki powinny pozwolić na lepsze zrozumienie skuteczności różnych podejść edukacyjnych oraz rekomendacje dotyczące dalszego doskonalenia procesu kształcenia. Rozdział ten kończy się podsumowaniem wyników badań i przedstawieniem praktycznych rekomendacji.

Rozdział IX dysertacji pt.: „WNIOSKI Z BADAŃ „ROLA NAUCZYCIELA – WYKŁADOWCY W KSZTAŁCENIU PRAKTYCZNYM Z ZAKRESU MEDYCYN Y ESTETYCZNEJ” jest pewnym logicznym ciągiem do końcówki rozdziału VIII.

Rozprawa doktorska została oparta o bogatą literaturę przedmiotu badań naukowych obejmującą opracowania, prace w drukach zwartych w tym artykuły w pracach pod redakcją, rozdziały w monografiach. Nie zabrakło też odniesień do tekstów źródłowych oraz materiałów netograficznych. Ważną rolę w diagnozowaniu problemów odegrały również materiały ośrodków analitycznych generowane przez ekspertów z obszaru podjętych przez Autorkę badań.

W sumie struktura dysertacji jest przemyślana i spójna z tematem, spełniająca standardy, identyfikując luki i potwierdzając wkład w naukę. Pod względem konstrukcji dysertacja jest kompletna, spełniająca warunki stawiane rozprawom doktorskim.

Ocena zastosowanego piśmiennictwa

Zdaniem recenzenta Kandydatka w pełni zrealizowała zakres prac, koniecznych do zbudowania prawidłowego modelu badawczego. Piśmiennictwo stanowi solidną podstawę dla argumentacji, dowodzi wiedzy teoretycznej i umiejętności badawczych Doktorantki, jest aktualne i różnorodne, dobrej jakości, aktualne, w wystarczającej ilości i adekwatne do przedmiotu pracy, literatura jest reprezentatywna, nowoczesna, bogata i poprawnie wykorzystana w kontekście problematyki badawczej, a także jest dobrze i poprawnie sformatowane.

Wskazanie oraz ocena celu pracy / badań

Badania koncentrują się na analizie kompetencji nauczycieli-wykładowców, wpływie metod dydaktycznych na jakość nauczania oraz ocenie oczekiwań studentów i wyzwań napotykanych przez nauczycieli-wykładowców. Dodatkowo, przedmiotem badań jest także wpływ nowoczesnych technologii na organizację zajęć praktycznych oraz ocena aktualnego systemu kształcenia w tej dynamicznie rozwijającej się dziedzinie.

Kluczowym celem recenzowanej pracy jest analiza problematyki związanej z rolą nauczyciela-wykładowcy w procesie kształcenia praktycznego w zakresie medycyny estetycznej.

Analiza dysertacji o roli wykładowcy w praktycznym kształceniu medycyny estetycznej skupia się na kluczowych aspektach, takich jak **kompetencje merytoryczne i dydaktyczne wykładowcy, metodyka nauczania, ocena efektywności praktyk, wyzwania etyczne, budowanie relacji z uczestnikami, adaptacja do dynamicznego rozwoju branży oraz wpływ jakości nauczania na bezpieczeństwo pacjentów i profesjonalizm praktyków**. W praktyce oznacza to badanie, w jaki sposób wykładowcy przekazują wiedzę, kształtują umiejętności manualne, przygotowują do

realiów rynkowych i odpowiadają na potrzeby szybko ewoluującej dziedziny, co jest kluczowe dla jakości kształcenia i bezpieczeństwa w medycynie estetycznej.

Zrealizowanie celu dysertacji polega na potwierdzeniu, że postawione zadania badawcze (cel główny i szczegółowe) zostały w pełni osiągnięte poprzez dogłębną analizę, zebranie danych, weryfikację hipotez i sformułowanie wniosków, które są bezpośrednim odzwierciedleniem uzyskanych wyników. Odniesienie się do celu w badaniu oznacza, że cała praca, od wprowadzenia, przez metodologię, aż po wnioski, musi być spójna, logicznie powiązana i skupiona na odpowiedzi na zadane pytania badawcze.

Kandydatka zrealizowała w pełni cel dysertacji doktorskiej, co przekłada się na twórcze i oryginalne rozwiązanie postawionego problemu badawczego, co wiąże się z wniesieniem nowej wiedzy (wkładu) do danej dziedziny, przedstawieniem własnych wniosków, propozycji normatywnych oraz wykazaniem się opanowaniem odpowiednich metod badawczych. Kluczowym jest oryginalne ujęcie tematu, przeprowadzenie głębokiej analizy, formułowanie własnych stanowisk i rozwiązań, a także gotowość do modyfikacji podejścia w trakcie pracy.

Wskazanie oraz ocena zastosowanych metod badawczych

Zacznę od oceny postawienia pytania badawczego, czyli istotnego dla pracy problemu. Odpowiedź znaleźć już można we wstępie, w którym Autorka przedstawiła także główną perspektywę metodologiczną dysertacji.

Metodologia badań zastosowana w niniejszej pracy opiera się na starannie dobranych metodach, które umożliwiają wszechstronne i dogłębne zrozumienie problematyki kształcenia nauczycieli-wykładowców medycyny estetycznej. Realizując podjęty problem badawczy, Autorka przeanalizowała obszerną bibliografię, która oprócz pozycji książkowych ze względu na dynamiczny rozwój tej dziedziny zawiera obszerny materiał ze stron internetowych (netografię) z kraju i zagranicy, bez których trudno by było wykazać powagę problematyki badawczej. Kandydatka korzystała też z różnych metod badawczych z obszaru nauk społecznych. Wybór metod badawczych obejmował zarówno podejścia jakościowe, jak i ilościowe, co pozwoliło na uzyskanie pełnego obrazu dynamiki tego procesu oraz jego różnorodnych aspektów. Pani mgr

Niedziela skoncentrowała się na metodach, które umożliwiają dokładną analizę wybranych przypadków, porównanie modeli kształcenia w różnych kontekstach, a także przewidywanie przyszłych kierunków rozwoju tej dziedziny. W niniejszej pracy szczególnie istotne były **trzy metody: studium przypadku, analiza porównawcza, oraz kwerenda literatury i analiza źródeł**. Każda z tych metod została zastosowana w celu uzyskania wieloaspektowej i rzetelnej analizy problematyki kształcenia nauczycieli medycyny estetycznej.

Wybrane metody są adekwatne do problemu badawczego, zapewniają wiarygodność i rzetelność wyników, stanowią oryginalne rozwiązanie i dowodzą umiejętności Doktorantki w prowadzeniu badań. Jasno opisany został ich kontekst, narzędzia, próbę badawczą i ograniczenia. I w końcu narzędzia badawcze są właściwie uzasadnione i zastosowane, co jest kluczowe dla wartości pracy naukowej.

Ocena wyników badań

Ocena wyników badań w dysertacji polega na ich interpretacji, porównaniu z literaturą, omówieniu ograniczeń i wskazaniu implikacji dla nauki i praktyki, co wymaga rzeczowej dyskusji, krytycznej samokrytyki i pokazania przyszłych kierunków, a nie tylko opisu danych. Kluczowe jest wyjaśnienie: *dlaczego uzyskano takie, a nie inne rezultaty, ich znaczenia oraz umiejscowienia w szerszym kontekście teorii i wcześniejszych badań?*

Z analizy przeprowadzonych badań wynika, że słuchacze realizując zajęcia praktyczne w branży medycyny estetycznej oczekują:

1. korzystania z nowoczesnych technologii na zajęciach praktycznych,
2. wysokich kompetencji nauczycieli-wykładowców kształcenia praktycznego
3. korzystania z praktyk klinicznych,
4. prowadzenia symulacji zabiegów,
5. w większym stopniu ćwiczeń praktycznych,
6. indywidualnego podejścia nauczyciela-wykładowcy do słuchacza,
7. dobrych umiejętności komunikacji interpersonalnej,
8. przyjaznej i życzliwej atmosfery na zajęciach praktycznych.

Kandydatka sprawnie odnosi się do literatury i teorii. Przeprowadzone badania są zgodne z celami badawczymi i literaturą, wskazują na znaczenie i wpływ odkryć, potwierdzają wartość poznawczą oraz wskazują praktyczne rekomendacje dla praktyki. W dysertacji nie występuje powtarzanie wyników bez interpretacji (tzw. parafrazowania). W sumie badanie wnoszą nową i pozytywną wiedzę.

Informacja o ewentualnych nieprawidłowościach

Praca nie posiada większych nieprawidłowości, jest rzetelna, poprawna metodologicznie i zgodna z etyką badań, nie zawiera błędów merytorycznych, fałszowania danych, a jedynie ewentualnie drobne niedociągnięcia (wykazane wcześniej), które nie wpływają na wiarygodność wyników i są typowe dla procesu badawczego.

Brak kilku elementów we wstępie, co zostało opisane wcześniej.

Spis treści nie obejmuje wszystkich poziomów nagłówków, a jedynie główne (obejmuje dwa, a są cztery), oznacza to, że konfiguracja spisu treści w programie Microsoft Word jest ustawiona na wyświetlanie mniejszej liczby poziomów niż te, które zostały faktycznie zastosowane w dokumencie. Aby to naprawić, należałoby dostosować ustawienia spisu treści i określić pożądaną liczbę poziomów (np. z 2 na 4 lub więcej), co pozwoliłoby na uwzględnienie podpunktów (Nagłówek 2, Nagłówek 3, itd.). Pominięcie wszystkich poziomów nagłówków w spisie treści pracy jest poważnym błędem, gdyż spis treści ma za zadanie kompleksowo odzwierciedlać strukturę pracy, ułatwiając nawigację i pokazując wszystkie istotne podrozdziały, a brakujące poziomy czynią go niepełnym i mniej użytecznym. Brak też w spisie treści Streszczenia (PL/UK).

Hipotezy są próbą odpowiedzi na sformułowane problemy badawcze. Niezależnie od tego, jakie jest ich źródło – wyrażają wstępne przekonanie badacza o tym, „*co jest znaczące w badanej kwestii?*” Hipoteza określa spodziewany związek między zmiennymi niezależnymi a zależnymi.

Nie wiem tylko dlaczego Autorka dysertacji we Wstępie (s. 16-18) wspomina o hipotezach, wymienia główną oraz cząstkowe hipotezy, przy problemie badawczym (s. 188) opisuje hipotezy badawcze, ale nie ma ich weryfikacji (!!!!). W samych badaniach Autorka dysertacji podaje: „Ankiety pozwoliły na określenie ogólnych trendów i skalę zjawisk, co jest kluczowe w procesie weryfikacji hipotez badawczych” (s. 215). Z kolei na

s. 271 Kandydatka podaje: „Aby zminimalizować stopień wpływu specyficzności określonych metod na konkretne dziedziny wiedzy, badacz może wykorzystać dwie metody zbierania danych do przetestowania tej samej hipotezy” i to jest ostatnia informacja o weryfikacji hipotez.

Sytuacja, gdy autorka wspomina o hipotezach we wstępie i metodologii, a potem o nich zapomina, jest błędem metodologicznym wskazującym na brak spójności między teorią a praktyką badawczą, co oznacza, że badanie nie weryfikuje postawionych założeń; wymaga to zazwyczaj dodania analizy danych pod kątem potwierdzenia/obalenia hipotez w części empirycznej lub przerehabilitacji wstępu i metodologii, aby dostosować je do faktycznie prowadzonych badań. Hipoteza badawcza z definicji wymaga weryfikacji empirycznej (badania), ponieważ jest to konkretne przypuszczenie dotyczące wyników lub zależności, które trzeba sprawdzić, porównując stan hipotetyczny z rzeczywistym za pomocą metod badawczych, w przeciwieństwie do pytania badawczego, które nie wymaga testowania. **Bez badania hipoteza pozostaje tylko założeniem**, choć czasem odrzucona hipoteza może dostarczyć cennych informacji, wskazując kierunek dalszych poszukiwań. Mam nadzieję, że Kandydatka szczegółowo odniesie się do tej kwestii przy obronie.

W sumie praca jest bardzo wartościowa i po drobnych korektach, uzupełnieniach godna publikacji.

Oryginalność opracowania problemu naukowego

Oryginalność opracowania naukowego świadczy nowe spojrzenie na znany problem, identyfikacja luk w dotychczasowej wiedzy, sformułowanie nieoczywistego pytania badawczego oraz zastosowanie niekonwencjonalnych metod lub analiza przypadku pozwalająca na odkrycie nowych zależności, co prowadzi do wartościowych wniosków i rozwoju dyscypliny. Kluczowe są też aktualność i istotność problemu, a także solidne podstawy teoretyczne i właściwy dobór literatury.

Badania nad rolą nauczyciela-wykładowcy w praktycznym kształceniu medycyny estetycznej są kluczowe, ponieważ ten dynamicznie rozwijający się sektor wymaga wysokich standardów, ciągłego doskonalenia i ścisłego przestrzegania prawa, a

efektywność kształcenia zależy od kompetencji wykładowców w przekazywaniu wiedzy teoretycznej i praktycznej, bezpieczeństwa pacjentów i profesjonalizmu, co wpływa na jakość usług i zaufanie publiczne.

Problem naukowy recenzowanej dysertacji jest precyzyjny, stanowi nowe ujęcie problemu, dotyczy ważnego zagadnienia w pedagogice, jest jasno zdefiniowany, właściwie determinuje cele, obiekt i metody badawcze, wskazuje na pewne luki, którą badania mają wypełnić.

Ocena ogólnej wiedzy teoretycznej i umiejętności samodzielnej pracy naukowej

Zasadniczym aspektem kompetentnej pracy badawczej jest obiektywizm. Podsumowując, stwierdzam, że opracowanie rozprawy jest spójne i uporządkowane. Doktorantka tworzy nowe rozwiązania, wyjaśnia nieznanne fakty, zdarzenia i procesy, ograniczenia dotychczasowych ustaleń innych badaczy, wysuwa nowe wnioski i teorie, wskazując jednocześnie na skutki tych osiągnięć oraz proponuje rekomendacje dla teorii oraz praktyki. Zaobserwować można dobry warsztat naukowy zarówno: pisarski jak i metodyczny.

Kluczowym w ocenie rozprawy doktorskiej jest ocena ogólnej wiedzy teoretycznej i umiejętności samodzielnej pracy naukowej Kandydatki. Doktorantka wykazała się szeroką znajomością dziedziny, logiczną strukturą pracy, aktualnym przeglądem literatury, oraz zdolnością do samodzielnego formułowania wniosków i prowadzenia badań. Jestem przekonany, że Doktorantka posiada odpowiednią wiedzę teoretyczną w swojej dziedzinie oraz potrafi samodzielnie prowadzić badania naukowe, co wykazała w interesującym opracowaniu.

Konkluzja końcowa

Przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska **mgr Katarzyny Niedzieli** oceniona została przeze mnie **na ocenę bardzo dobrą**.

Recenzowana praca doktorska stanowi istotny wkład w rozwój pedagogiki w zakresie *ROLI NAUCZYCIELA – WYKŁADOWCY W KSZTAŁCENIU PRAKTYCZNYM Z ZAKRESU MEDYCyny ESTETYCZNEJ*. Podjęty przez Doktorantkę problem posiada

zarówno znaczenie naukowe, jak również aplikacyjne. Praca dotyczy tematyki bardzo interesującej i aktualnej. Ma ona znaczenie poznawcze, wnosi wkład w poszerzenie wiedzy o wielu wątkach w zakresie zastosowania koncepcji naukowych. Jest ona nowatorska i może stanowić istotną pomoc w prowadzeniu dalszych badań.

Uważam, że praca Kandydatki, spełnia warunki zawarte w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. 2018 poz. 1668, tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, 1871, 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162) i niniejszym wnoszę o dopuszczenie Pani **mgr Katarzyny Niedzieli** do kolejnych etapów postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauk pedagogicznych.

Życzę dalszych sukcesów i powodzenia w życiu osobistym i naukowym.

Warszawa, dnia 22.01.2026 r.

